

Te lel beiski bori, thovdya peske bar – geli.

Del, chhivel. Phenla:

– Oy si kindi e hurdenge...! Kaaleske!

Geli khere.

– Kay be tumari day?

– Tu – phenna – dilno li syan? Mi day mui! Tu me da rodesa!

Lel, phenla:

– Kay syom dilno – dilno...!

Tragnisila ot selo na selo, gav zhi gaves, rodela kate kerena biyav. Tochno lake kerena biyav, gyuresh sas svatba. Akala ushade..., okola. Inkisto baro velikani. Nay-posledno phenla:

– Me ka muka man leske!

E manusha asana. Phenna leske:

Besh mirno! Kay kerel tut...! Va! O das si Devlesa!

Ov phenla:

– Ovel!

Ushardya, nadvindyas les. Dine les..., dine les braken, dine len pares. Vsichko dine le. Ov pale phenla:

– Nakam tumare pare! Nakam tumare... nishto! Ka avel tumari bori da mi tseluva rakata. Abe, kote ko udar te tsaluvinel ma.

Kerde ekh hev otzad. Kerde pe vasta... Astarel la vastestar.

Ka vakerel akana:

– Altan gibi – verim gibi! Te irize e bersha! Altan gibi – verim gibi!

Plyas. Peli, muli.

Astarde te mulaven la. Ov da phenla:

– Ma te mulaven la! Me tsiknyar lke chilishta, chumidindyam maro lonesa – barabar te meras. Taka rabotata, taka rabotata.

– A, shtom e taka..., le te romnya, zha tuke!

Dinyas la pale tryanda bresh. Ushtini. Lilyas la, gele peske.